

Hrepenenje.

*Kakor bi pisal v valove,
dnevi beže —
danes zakrito v cvetove,
jutri pod snegom poljé . . .*

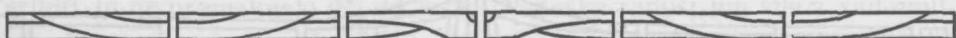
*Da mi moči je zadosti,
zgrabim z rokó
zvezdo moje mladosti —
svetlo in krasno tako!*

*V pusto in prazno življenje
padla je noč.
V zlato mladost hrepenenje
steze si isče plačoč . . .*

*Dajte mi silne peroti,
silo vetrov! —
Zarji mladosti naproti
blažen se dvignem domov!*

*V prsih zamrla je volja,
strt je pogum;
megle zakrivajo polja,
bliža jesenski se šum . . .*

Fran Žgur.



P. ST. POLENČAN:

Drobne povesti.

Tit.

Ko se je rimski cesar Tit nekega večera spomnil, da ni podnevi storil nič dobrega, je rekel: »Prijatelji, dan sem zapravil!«

Filip Macedonski.

Nekčč je zvedel Filip Macedonski, da ga mnogi atenski govorniki črnijo v svojih govorih. Tedaj je vzkliknil: »Dokazati hočem s svojim življenjem in delovanjem, da so oni lažniki!«

Sokrat.

Sokrat je pczdravil mladega bogatina, ki ga je srečal na ulici. Bogatin mu ni odzdravil. Sokratovi učenci so bili zaradi tega razburjeni, toda on je rekel: »Čemu se jezite? Morda zato, ker ni oni tako prijazen, kakcr smo mi?«

Polikrat.

Polikrat, tiran otoka Samosa, je podaril grškemu pesniku Anakreonu veliko vsoto denarja. Pesnik je sicer denar sprejel, a se je zaradi njega tako vznemirjal, da ni mogel spati marsikatero noč. Vrnil je torej Poli-